

Plán péče na období 2000 - 2009

Magistrát hl. m. Prahy
odbor životního prostředí
Mariánské nám. 2
Praha 1 181

(plán péče pro chráněné území podle § 38 zákona ČNR číslo 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny a prováděcí vyhlášky číslo 395/1992 Sb.)

1. ZÁKLADNÍ IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE (§10 odst. (3) písm. a) vyhlášky)

Název území: Baba

Kategorie: přírodní památka (původně podle zák. 40/56 Sb. chráněný přírodní výtvar)

Vyhlášeno: vyhláškou NVP č. 4/1982 Sb. NVP ze dne 1.8.1982

Katastrální území: Dejvice Obvod: Praha 6

Údaje z katastrálního operátu:

Chráněné území:

parc. č.	k.ú.	výměra	vlastník	využití
2482	Dejvice	1 772	Obec hl. m. Praha P1 Mariánské nám. 2	lesní pozemek
2483	Dejvice	143	Obec hl. m. Praha P1 Mariánské nám. 2	nepločná
2487/1	Dejvice	10 986	Obec hl. m. Praha P1 Mariánské nám. 2	jiná plocha
2697/1	Dejvice	56 474 (část)	Pichler Alfred Ing. Jičín Pod Čaňovkou 654 Grúsova Zdeňka. Říčany Čajkovského 242	jiná plocha
4151	Dejvice	32 409 (část)	ČR - České dráhy státní organizace, P1 nábl. 1, Svobody 1222/12	jiná plocha

Celková výměra: 7,3252 ha Výměra nelesní části: 7,1480 ha

Výměra lesní části: 0,1772 ha

Ochranné pásmo:

parc. č.	k.ú.	výměra	vlastník	využití
2419	Dejvice	7 846	Řeháková Adéla	lesní pozemek
2420	Dejvice	781	Hodková Zdenka RNDr. P4 Nad údolím 27	nepločná
2432	Dejvice	7 073	Červenka Antonín P6 Zavadlova 18 Červenka Josef P6 Stehlikova 1011 Červenková Helena P5 Zavadlova 18 Červenková Erika P6 Stehlikova 1011	zahradá
2436	Dejvice	3 914	Kučera Jiří P6 V Podbabě 37/15	zahradá
2451	Dejvice	6 569	Pirchanová Alena P3 Vinohradská 1695/152 Haškova Jaroslava P6 V Podbabě 2525/24	zahradá
2480	Dejvice	189	Obec hl. m. Praha P1 Mariánské nám. 2	jiná plocha
2481	Dejvice	42 873	Obec hl. m. Praha P1 Mariánské nám. 2	lesní pozemek
2485	Dejvice	65	Hölzel Karel P6 Eliášova 42 Sehnalová Věra P7 Schnirchova 30 Hlavinová Dagmar P4 Na Sypčíně 12 ČR - Státní statek hl. m. Praha, s.p. P5 Holečkova 8	jiná plocha

2487/1	Dejvice	10 986(část)	Obec hl m. Praha P1 Mariánské nám. 2	jiná plocha
2696	Dejvice	2 671	Zázvorkova Šarka P5 Dominová 2463	jiná plocha
2697/1	Dejvice	56 474(část)	Pichler Alfred Ing. Jičín Pod Čerovkou 654 Grúsova Zdeňka. Říčaný Čajkovského 242	jiná plocha
2698	Dejvice	143	Pichler Alfred Ing. Jičín Pod Čerovkou 654 Grúsova Zdeňka. Říčaný Čajkovského 242	zbořeníště
2709	Dejvice	5 448	ČR - Akademie věd ČR Ústav pro hydrodynamiku P6 Pod Patankou 5	zahrad

Celková výměra ochranného pásma: 10,6902 ha

Hlavní předmět (motiv) ochrany:

- Výjimečný geomorfologický prvek - skály na břehu kaňonovitého údolí Vltavy s výchozy proterozoických břidlic
- významná společenstva skal a teplomilné stepi s výskytem chráněných a ohrožených živočišných a rostlinných druhů, nejvýznamnější naleziště hmyzu v Praze.

Cíl ochrany:

Zachování význačné geomorfologie skal včetně uplatnění těchto skalních výchozů na krajinném rázu Vltavského kaňonu.

Zavedení takového způsobu hospodaření, který zajistí zachování podmínek pro existenci ohrožených specifických xerothermních fytoocenóz a zoocenóz, které se zde v minulosti vyvinuly a zabránit jejich zániku umělým zalesněním nebo nekontrolovanou přirozenou sukcesí.

2. CHARAKTERISTIKA CHRÁNĚNÉHO ÚZEMÍ VE VZTAHU K HLAVNÍMU MOTIVU OCHRANY (§10 odst. (3) písm b) vyhlášky):

Přírodní podmínky:

Strmé srázy a skály v kvartérním kaňonu Vltavy budované břidlicemi a drobnými zbraslavsko-kralupské skupiny barrandienského proterozoika s proniky vyvěřelin různé bazicity, především porfyrity. Srázy jsou obráceny k východu a jsou členěny krátkými svahovými roklemi, žlaby a zářezy. Mikroklíma jednotlivých částí je díky této morfologii značně rozdílné a střídají se zde zastíněná chladnější a vlhčí místa s místy osluněnými teplými a suchými. Odlišná stanoviště tvoří na horních hranách skal jednak oligotrofní substrát štěrkopísků vysokých vltavských teras a potom vápnatých spraší, které místy štěrky v různé míře překrývají a poskytují xerothermní stanoviště s hlubokou půdou a vyšším obsahem karbonátů.

Vegetace chráněného území odpovídá svoji mozaikovitostí členité morfologii území. Nejvýznamnější fytoocenózou jsou skalní stěny s *Alyso-Festucetum duriusculae*. Další významná společenstva patří do svazů *Festucion valesiaca* a *Geranion sanguinei*. Tato společenstva jsou v současné době ohrožována pronikáním *Arrhenantherum elatius* a expanzí *Prunus spinosa*. K chráněným a botanicky významným druhům, které se zde vyskytují, patří především *Aurinia saxatilis*, *Biscutella laevigata*, *Anthericum liliago*, *Androsace elongata*, *Inula germanica*, *Aster linosyris*, *Dictamnus albus*, *Centaurea triumfetti*, *Hieracium pallidum*, *H. echinoides*, *H. cymosum*, *Asplenium rata-muraria* a další.

Rovněž z entomologického hlediska je přírodní památka Baba velmi významná a vyskytuje se zde mimořádné množství druhů téměř všech skupin hmyzu. Lepidoptera reprezentuje výskyt velkého množství druhů stepních formací. Vyskytuje se zde řada významných druhů s potravní vazbou na trnku (*Iphiclides podalirius*, *Nordmannia acaciae*, *Strymonidia spini*, *Thera rupicaprararia*, *Babta pictaria*) nebo také s vazbou na rozchodníky (modrasek *Scolitantides orion*). Rovněž z řádu Heteroptera zde bylo zjištěno několik faunisticky významných reliktních prvků (*Leptopus marmoratus*, *Nabis feroides*, *Alloeorhynchus flavipes*, *Prostemma guttula*, *Galeatus angusticollis* nebo *Tingis auriculata*) a mnoho mimořádných a zajímavých nálezů bylo učiněno i v dalších skupinách.

Z dalších skupin bezobratlých jsou neméně významné nálezy arachnofauny a malakofauny. Vysoký počet (117) zjištěných druhů se značným počtem reliktních I. řádu řadí tuto lokalitu mezi význačná arachnologická naleziště.

Zásadní vlivy lidské činnosti v minulosti:

Celá oblast údolí Šáreckého potoka, u jehož ústí chráněně území leží, se nachází ve starosídelní oblasti, kde člověk zasahoval do vývoje vegetace po sedm tisíciletí. S výjimkou skalních stepí na nepřístupných místech zde veškeré plochy nějakým způsobem dlouhodobě ovlivňovala činnost člověka - pastevece, spotřebitele dřeva i rolníka. Lesy na přístupných plochách zmizely už dávno jednak proto, že v okolí Prahy byla velká potřeba dřeva, a pak také proto, že je přeměňoval na pole, sady, vinice a pastviny. Proto zde odedávna mozaika otevřených ploch různého druhu byla doplněna jen nevelkými lesními porosty. Šárecká oblast byla trvale osídlena od nejstaršího pravěku (osídlení paleolitickým člověkem, neolitická keramika volutová). Od neolitu je zde trvalé osídlení rolnické a pastevecké.

Strmé a skalnaté svahy tohoto území nebylo možné zemědělsky využít jinak, než extenzivní pastvou koz, která bránila nadměrnému rozvoji keřových porostů a odčerpávala vytvořenou biomasu. Skalnaté území nezastíněné dřevinami a nahromaděnou biomasou se více prohřívalo a zdůrazňoval se tak jeho xerotermní charakter. Pastva koz skončila pravděpodobně v polovině minulého století v souvislosti s výstavbou železniční tratě z Prahy do Drážďan. Železniční doprava měla značný vliv na stanovištní poměry přímo i nepřímo. Ve spodní části došlo v souvislosti s budováním tratě k vytvoření zářezu a kamenného náspu. Na upravený terén se rychle rozšířila okolní vegetace skal a skalních stepí a nově vzniklé biocenózy se již výrazně neodlišují od okolí, násep dokonce rozšířil ekologické niky některým druhům bezobratlých (hlemýžď *Cepaea vindobonensis*). Po dobu jednoho století používaná parní trakce způsobovala časté požáry, které omezovaly rozvoj keřů a odstraňovaly nahromaděnou suchou biomasu obdobně, jako před tím pastva (ostatně vypalování stařiny bylo na pastvinách běžnou praktikou i dříve) a tlumily tak nežádoucí důsledky ukončení pastvy. Požáry však vznikaly nejen v zimě, kdy je jejich dopad na faunu minimalizován, ale i v letním období, kdy značně poškozovaly faunu bezobratlých. Negativní vliv měl rovněž velký spád popílku. Podstatnou změnu znamenalo až postupné odstavení parní trakce počátkem sedmdesátých let, které znamenalo konec požárů a počátek hromadění organické hmoty a rozvoj keřových porostů. Zastíněná a starou organickou hmotou „namulčovaná“ stanoviště se počala měnit i po stránce vlhkosti a méně se prohřívala. Tento proces znamená vážnou změnu stanovištních podmínek a přímé ohrožení chráněných fyto- i zoocenóz.

Počátek století znamenal i počátek velkých zalesňovacích akcí v okolí Prahy a do krajiny byly zaváděny některé introdukované dřeviny, především trnovník akát (*Robinia pseudoakacia*), který se následně spontánně šíří dál. Expanzi trnovníku nezůstala ušetřena ani PP Baba.

3. NEGATIVNÍ VLIVY (ČINITELÉ) A MOŽNÁ NEBEZPEČÍ DALŠÍHO OHROŽENÍ (§ 10 odst. (3) písm. c) vyhlášky):

Hlavní ohrožení představuje absence mechanismů, které dříve odčerpávaly organickou hmotu, bránily jejímu hromadění a zarůstání křovinami (pastva, později požáry způsobované parní trakcí železnice). Dochází tak ke změně stanovištních podmínek, zastíněná a starou organickou hmotou „namulčovaná“ stanoviště zadržují více vlhkosti, méně se prohřívají a dochází k nežádoucímu obohacování živinami. K nežádoucí eutrofizaci půdy přispívá také znečištění ovzduší, zejména NO_x produkované intenzivní automobilovou dopravou na blízké frekventované komunikaci.

Na styku se zastavěným územím na jihozápadě ohrožují přírodní plochy černé skládky. Velká černá skládka je rovněž v severním cípu území vedle železniční trati u drážního domku. Specifické ohrožení představují zejména černé skládky zahradního odpadu. Tento odpad totiž pravidelně obsahuje semena a vegetační orgány likvidovaných plevelů, ale také kulturních okrasných rostlin, které se pak šíří do chráněného území a ruderalizují ho.

Velké nebezpečí představují rovněž některé introdukované druhy, které zde rostou. Nejnebezpečnější a nejagresivnější je trnovník akát (*Robinia pseudoakacia*), který je nutné systematicky a nekompromisně likvidovat. V severní části území ohrožuje skalní společenstva rozrůstající se přísavník (*Parthenocissus inserta*).

4. NÁVRHY NA OPATŘENÍ K VĚDECKÉMU A KULTURNĚ OSVĚTOVÉMU VYUŽITÍ (§10 odst. (1) písm. e) vyhlášky):

Toto chráněné území je vystaveno velmi silným antropogenním vlivům (frekventovaná silniční a železniční komunikace a obytná zástavba v těsném sousedství) a další zvyšování jeho zátěže je nepřijatelné. Zpřístupnění brání také nepříznivé terénní poměry.

5. NÁVRHY REGULAČNÍCH A ASANAČNÍCH OPATŘENÍ (§10 odst. (1) písm.a), b), c), d), f), odst. (4) písm. a), b), odst. (5) písm. a), b) vyhlášky)

Vymezení územních jednotek:

Vymezené územní jednotky jsou graficky znázorněny na mapě v příloze. Pozemek p.č. 2482, k.ú. Dejvice, vedený v katastru nemovitostí jako lesní pozemek, nemá charakter lesa, není zahrnut do LHP a z hlediska chráněných zájmů není účelné ho jako les obhospodařovat. Navrhujeme proto rozhodnout v pochybnostech o tom, že se nejedná o lesní půdní fond, ale o pastvinu.

Pro další práci byly vylišeny tyto územní jednotky:

1 Xerothermní trávníky

Tento fyziotyp zahrnuje více či méně zapojené trávníky s bohatou bylinnou složkou. Představuje podle jednotlivých svazů plynulý přechod od přirozeného bezlesí na extrémních polohách k trávníkům kulturní krajiny, ovlivněným tisíciletým osídlením. Vyskytuje se zde převážně na jižních až východních svazích, kde je největší přísun slunečního záření, největší výpar a proto též relativně největší nedostatek půdní vlhkosti. Rostou zde proto druhy fyziologicky přizpůsobené velkým výkyvům ekologických faktorů, jejichž centra rozšíření jsou buď v západním nebo východním Středomoří nebo ve středu Eurasie. V řešeném

území jsou xerothermní trávníky podstatně zastoupeny dvěma svazy.

Svaz *Alyso-Festucion pallentis* Moravec in Holub et al. 1967. Osidluje skalnaté a strmé jižní svahy a stěny silikátových hornin, vegetace je převážně nezapojená, omezená na terásky a spáry skal. Je tvořen druhy ekologicky přizpůsobenými k životu v extrémních podmínkách ve skalních štěrbinách, ovšem neschopných čelit na příznivějších stanovištích kompetenčnímu tlaku jiných druhů.

Svaz *Festucion valesiacae* Klika 1931 Se vyskytuje na skloněných svazích, na místech, kde je větší předpoklad pro vývoj hlubšího půdního profilu. To dává možnost existence větší skupině druhů a je předpokladem vysoké druhové diversity společenstev tohoto svazu. Extrémní mikroklima jižních až východních svahů je vhodné pro reliktní výskyt druhů kontinentálních, subkontinentálních a submediteránních.

Společenstva tohoto svazu jako celek sloužila v minulosti velice často jako pastviny pro divoce žijící zvířata, později pro domácí ovce a kozy, i pro skot a koně. Toto spásání působilo jako disturbance, měnilo konkurenční poměry mezi druhy, otvíralo volné prostory nutné pro generativní obnovu, odstraňovalo přebytečnou biomasu a zabraňovalo sukcesi společenstva. Jinými slovy xerothermní trávníky byly vlivem pastvy stabilizovány ve své prostorové i druhové struktuře. Tím, že tento tlak pominul, začaly se jako dominanty uplatňovat některé širokolisté mezofilní trávy jako je ovsík vyvýšený a druhové bohatství bylín začalo klesat. Zároveň imise oxidů síry a dusíku obsažené ve srážkové vodě přivedly na strmé stráně živiny, které byly v minulosti vždy v nedostatku. Tím se dostaly do výhody rostliny, které jsou schopny rychle na nabídku dusíku reagovat, a zvýšeným růstem potlačovaly rostliny méně pohotové a dochází k úbytku druhů, rozrůstání konkurenčně schopných trav a dřevin a vstupu nitrofilních druhů. Abychom mohli tento trend zvrátit, je nezbytné provádět řízený management.

2 Teplomilné křoviny s fragmenty teplomilných společenstev lesních lemů.

Tento fyziotyp se vyvinul na teplotně a vlhkostně poněkud příznivějších stanovištích v mělkých žlebech a ve spodní části na suťových polích.

V důsledku změn stanovištních podmínek způsobených absencí mechanismů, které dříve odčerpávaly organickou hmotu z okolních xerothermních trávníků a bránily jejímu hromadění (pastva, později požáry způsobované parní trakcí železnice), dochází k intenzivnímu rozšiřování křovin i mimo tato stanoviště a pod souvislými porosty keřů mizí i zbývající fragmenty společenstev lesních lemů. Teplomilné křoviny hrají v území důležitou úlohu a potravně je na ně vázána celá řada vzácných a ohrožených bezobratlých živočichů a musí proto zůstat v rozumné míře zachovány. Jejich nekontrolované šíření na druhou stranu ohrožuje chráněná bylinná společenstva a jiné živočišné druhy, potravně vázané na xerothermní trávníky.

Návrh opatření podle jednotlivých územních jednotek:

1 Xerothermní trávníky

Asanační:

Pro zachování stepních společenstev, která jsou vedle zachování významného geomorfologického útvaru hlavním předmětem ochrany, je nezbytné výrazně redukovat rozrůstající se dřeviny. Úplně odstraňovat je nutné geograficky nepůvodní druhy dřevin (*Robinia pseudoakacia*, *Parthenocissus inserta*). Výrazně omezovat až na jednotlivé, výjimečně ponechané kusy, je nutné agresivně se rozrůstající domácí druhy (*Prunus spinosa*, *Rosa canina*). Bez redukce se v xerothermních trávnících ponechají jen jednotlivé

kusy méně běžných nebo dokonce ohrožených druhů keřů (*Rosa gallica*, *Cotoneaster integerimus*) pokud se vyskytnou.

Odstranit všechny černé skládky, zejména vedle železniční trati v severním cípu území.

Regulační:

Regulační management musí řešit pravidelné odstraňování vytvořené organické hmoty, otevírat nezbytné meziprostory pro klíčení semen a přirozenou regeneraci porostu a bránit zarůstání dřevinami. Vzhledem k terénním podmínkám nelze v tomto území (až na malé výjimky) provádět pravidelné kosení. Lze proto aplikovat pouze pastvu, nebo řízené vypalování. K pastvě by mělo být použito smíšené stádo koz a ovcí. Počet pasených kusů je nutné upřesňovat podle získaných zkušeností a mohl by se pohybovat asi okolo třiceti. Vzhledem k bezprostřední návaznosti na frekventovanou železniční trať a vzhledem k značné členitosti a svažitosti terénu bude zavedení pastvy patrně obtížné.

V případě, že nebude možné pastvu zavést, zbývá jediná efektivní metoda údrby, kterou je řízené vypalování. Pravidelné požáry formovaly toto území v minulosti až do odstavení parní trakce železnice. řízené vypalování doporučuje rovněž Kubíková (Natura pragensis 1982), která potvrzuje velmi dobré výsledky. Vypalování je možné provádět po řádné předchozí organizační přípravě v období prosinec až únor. Součástí organizační přípravy musí být i dohodnutí podmínek a předchozí projednání akce s požární radou, protože zákon o požární ochraně kvalifikuje plošné vypalování porostů jako přešůpek. Organizace zásahu musí být připravena tak, aby bylo možno akci uskutečnit okamžitě, jakmile pro to nastanou vhodné klimatické podmínky, které mohou v průběhu zimy trvat třeba jen několik málo dní. Podmínkou pro bezpečné použití ohně je teplota pod bodem mrazu (alespoň -5, lépe -10°C). Za takových podmínek nedojde k ohrožení bezobratlých přezimujících ve svrchní vrstvě půdy a stařina i s nahromaděným N se bezpečně odstraní. Vypalování nesmí být prováděno celoplošně, ale v tříletých cyklech vždy jen asi 1/3 vypalovaných trávníků.

2 Teplomilné křoviny s fragmenty teplomilných společenstev lesních lemů.

Asanační:

Pro zachování stepních společenstev, která jsou hlavním předmětem ochrany, je nezbytné výrazně redukovat rozrůstající se porosty dřevin a ovlivnit jejich druhové složení. Keřové porosty musí být v území zastoupeny, ale na menší ploše. Z porostů je nezbytné úplně odstranit introdukované dřeviny (především *Robinia pseudoakacia*) a redukovat agresivně se rozrůstající domácí druhy (*Prunus spinosa*). Při redukcí trnky je ale zároveň nutné brát ohled na to, že je na ni potravně vázána řada bezobratlých živočichů a nadměrná redukce není rovněž žádoucí. Zmlazování odstraněných trnovníků je nutné zabránit aplikací neředěného herbicidu na bázi glyphosatu (např. Roundup). Aplikace herbicidu musí být prováděna s maximální opatrností pomocí malého štětce okamžitě po kácení. Výrazně je nutné redukovat i jasan, který se zde začíná intenzivně rozšiřovat. Úplně odstranit je třeba porost stromů ve spodní části území podle železniční trati, protože zastíňuje spodní partie svahů. Navíc je tento porost tvořen téměř výhradně akátem a agresivně se šířícím jasanem.

Současně je nutné přistoupit k rozšíření stepní plochy. To není možné provést jednorázovým zásahem, ale keře je nutné likvidovat postupně, nejlépe tak, že se každý rok odstraní na obvodu asi 3 až 5 m široký pruh keřů. Přednostně likvidujeme druhy se zvýšenou expanzivností (*Prunus spinosa*, *Rosa canina*), kdežto druhy, které se tak nešíří, alespoň v omezeném počtu jedinců v porostu dočasně necháváme a likvidujeme je teprve v dalších letech. Kořenová konkurence ponechaných druhů pomáhá likvidovat druhy expanzní a v případě, že likvidaci nezvládneme, je reálná šance, že se sice křovina

obnoví, ale už bez těchto expanzních, dál se šířících druhů. Pokud se na ploše objeví některé méně běžné, nebo dokonce vzácné druhy keřů (*Rosa gallica*, *Cotoneaster integerrimus*, *Chamaecytisus ratisbonensis*), tak je nelikvidujeme vůbec, ale naopak chráníme! Na ploše mohou zůstat trvale jednotlivé exempláře i ostatních druhů domácích keřů. Keře je možné vytínat nebo vytrhávat.

K vytínání keřů jsou vhodné pákové nůžky na střihání křovi, pila na silnější kmeny. Důležité je odstraňovat větve keřů co nejniž u země tak, aby uvolněnou plochu bylo možné v následujících letech kosit. Pokud necháme na ploše delší pařízky, znemožníme sečení a porost se v příštím roce promění v neprostupnou směs zmlazených keřů a bylin, které po prosvětlení porostu neobvykle energicky vyraší. Proto není možné ponechávat pařízky ani v případě, že je ošetříme vhodným herbicidem. Aplikace herbicidu na řezné plochy nebo i na listnaté větve keřů je účinný způsob, jak zabránit obrážením ponechaných pařízků a kořenů. Vhodné jsou herbicidy na bázi glyphosatu (např. Roundup). Aplikace herbicidu musí být prováděna s maximální opatrností pomocí malého štětce.

Klučení keřů i s kořeny vypadá sice jako velmi drastický zásah, ale je velmi dobrým způsobem likvidace keřů. Vytrháváním lze likvidovat právě expandující trnku na skalnatých stráních. S kmínkem se většinou kupodivu snadno podaří vyrvat i velký kus plazivého kořání. Tento zásah je nutno provádět v zimě, kdy je dřevo křehčí a ošetřená vegetace má čas a vláhu k regeneraci. Do jara se také slehne rozrušená půda.

Regulační:

Regulační management na uvojněných plochách se řídí pravidly uvedenými pro územní jednotku 1. Management ponechaných keřových porostů spočívá pouze v kontrole a odstraňování nežádoucích (především introdukovaných) druhů, případně v redukci agresivnějších druhů a uvolňování druhů vzácnějších.

6. NÁVRHY NA TECHNICKÉ ZABEZPEČENÍ A VYBAVENÍ (§ 10 odst. (6) vyhlášky)

- Označení CHÚ tabulemi se státním znakem i pásové označení hranice je zcela nedostatečné. Území zbytečně záměrně nezpřístupňovat!

Změny hranic CHÚ se nenavrhují.

7. ORIENTAČNÍ PŘEDPOKLÁDANÉ NÁKLADY (§ 10 odst. (3) písm. d):

Nové označení území tabulemi se st. znakem. 30 000,- Kč

ASANAČNÍ

odstranění nežádoucích dřevin na ploše přibližně 30 000 m² ve ztížených podmínkách

v ceně 7,20 Kč za m², t.j.

216 000,- Kč

(rozloženo do 5ti let, t.j. 44 000,- Kč ročně)

REGULAČNÍ

náklady na regulační management (t.j. pastvu nebo vypalování) je obtížné spolehlivě odhadnout, protože

s touto praxí nejsou zatím dostatečné zkušenosti

Předběhový odhad číni

V případě pastvy

14 000,- Kč ročně

V případě vypalování

12 000,- Kč ročně

8. ZAJIŠTĚNÍ PRAKTICKÉ OCHRANY ÚZEMÍ (§ 10 odst. (1) písm. g)

Návrh zodpovědnosti za realizaci zásahů:

Odbor životního prostředí MHMP

Jednotliví soukromí vlastníci pozemků,

Návrh subjektů pověřených kontrolou realizace:

Odbor životního prostředí MHMP

Návrh subjektů pověřených odborným sledováním změn v souvislosti s provedenými zásahy.

Odbor životního prostředí MHMP

9. POUŽITÉ PODKLADY:

- rezervační kniha
- Natura Pragensis
- Péče o chráněná území přírody, V. Petříček a kolektiv, Praha 1996 (rukopis)
- vlastní průzkum

10. Zpracovatel: Ing. Samuel Burian
Löv & spol., s.r.o., Brno

Datum: 20. 12. 1999

razítko a podpis

